

o8 – 3. ZAPOVED:
POSVEČUJ GOSPODOV DAN

»Sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil, in počival je sedmi dan od vsega dela, ki ga je storil. In Bog je blagoslovil sedmi dan in ga posvetil, kajti ta dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je storil, ko je ustvarjal« (1 Mz 2,2-3).

Isto, na malce bolj sodoben način pove tudi rap pesem »Neki dogaja«:

*Vsi vemo, da Bog je model,
je sedmi dan počival in se usedel v fotelj.*

»Pazi na sobotni dan in ga posvečuj, kakor je zapovedal GOSPOD, tvoj Bog! Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, sedmi dan pa je sobota za GOSPODA, tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela, ne ti ne tvoj sin ne hči ne hlapec ne dekla ne tvoj vol ne osel ne katero tvoje živinče ne tujec, ki biva v tvojih mestih, da si odpočijeta tvoj hlapec in tvoja dekla kakor ti. Spominjaj se, da si bil suženj v egiptovski deželi in te je GOSPOD, tvoj Bog, od tam izpeljal z močno roko in z iztegnjenim laktom! Zato ti je GOSPOD, tvoj Bog, zapovedal obhajati sobotni dan. (5 Mz 5,12-16)«

V judovstvu je sedmi dan **sobota** ali **šabat**, kar dobesedno pomeni »prenehanje« in »dan miru«. Dan, ki je posvečen Bogu. Za nas, kristjane je to **Gospodov dan** ali **nedelja**, saj je Jezus vstal od mrtvih na dan po soboti in je torej za nas, kristjane nedelja dan, ki je posvečen Bogu in našemu počitku. Že samo ime NEDELJA sporoča, da ta dan ne-delamo.

Zakaj ne-delamo in čemu je namenjena nedelja?

Da si človek odpočije od dela, da si vzame čas zase, za Boga, za svoje domače, za prijatelje, za oddih, sprostitev, rekreacijo, kulturo ...

... čas zase ... V sodobnem času hrupnega drvenja in hitenja, zasipanja z informacijami, reklamami, sporočili

..., človek še kako potrebuje čas zase, da se umiri, sprosti in odpočije od vseh napetosti in raznih pritiskov.

... **čas za Boga** ... obisk svete maše in neka zatežena obveznost ali dolžnost, ki jo moramo izpolniti, da bo Bog »srečen«.

Maša je dejansko edinstven način srečanja z Bogom, ko pridemo skupaj tisti, ki verujemo v Kristusa in ga skupaj slavimo in se z njim tudi osebno srečamo. Maša je priložnost, da pred Boga prinesem teden, ki je minil: Bogu izročim vse težave in preizkušnje minulega tedna ter se zahvalim za vse, kar se lepega in dobrega prejel. Ob enem pa se

priporočim za prihodnji teden: naj me varuje, pomaga, pa ne le meni ampak tudi mojim domačim, prijateljem ...

Sveta maša je torej priložnost za osebno srečanje z Bogom.

... **čas za prijatelje** ... Na Facebooku imam lahko več kot 500 prijateljev. Kaj mi to pomaga, če se v preteklem tednu nisem osebno srečal z nobenim. Lahko torej mislim, da imam veliko prijateljev, se s tem celo hvalim, a dejstvo je, da če nisem v odnosu z njimi, dejansko nimam pravih prijateljev in sem sam.

Enako je tudi v odnosu do Boga. Lahko mislim, da sem v odnosu z Bogom, saj sem krščen in sem torej kristjan – imam torej svoj »profil« na Facebooku pri Bogu. Vendar, če nisem v osebni odnosu z Bogom (v molitvi, obhajilu in spovedi) in se z njim osebno ne srečujem (konkretno pri maši), potem imam pač samo uradno objavljen svoj »profil«, da sem formalno kristjan, dejansko pa sem sam.

Bo torej obisk nedeljske maše zame dolžnost ali prijateljsko srečanje z Bogom in tudi s prijatelji?

